

[p. 1.] Series servorum Jesu Christi in ecclesia Makóviensi Helv[etica] confess[io] addicta

1675^{dik} Esztendőben ezen makói ref[ormá]tu[s] ekklésiának prédikátora volt T[isztelendő] Bökényi János úr, ki annakutánna a békési, v[agy] amint abban az időben neveztetett, Makai Districtusnak v[agy] Tractusnak ord[inarius] seniora is volt, a mint a következő jegyzésekből, mellyek a v[enerabilis] tractusnak régi protocollumából íráttak ki, meg tettszik:

Plaut[us] Dabo pugnam claram ex commemorabilem.

Hierophantus ille divus apostolus Paulus condigne depromit ad Hebr[eos] 13 v[ersus] 5. 6. providentiam Dei dicens: Dixit enim ipse. Deus: Nequaquam re deferam, neque unquam re delinquam. Adeo ut confidenti animo dicamus: Dominus est mihi auxiliator, nec timebo, quid faciat mihi homo? Ubi etiam exemplo ex verbis Davidis ad fiduciam providentiae Divinae nos excitat, qui in periculo totus a Deo pendens, contemptis hostium nimis atque infidiis fidenti animo dicebat psal[teriu]m 27:10. Pater meus ex mater mea derelinquunt me, Jehova me ad se recipit. Sic psal[teriu]m 118:6 Jehova mihi auxiliator, quid faciat mihi homo? Pari fiducia inquit, si nos a Dei providentia pendeamus, nihil erit in mundo, quod ab eo dimovere, v[el] ad diffidentiam impellere querat. Si enim Deus pro nobis, quis contra nos? Rom[anos] 8:31 possumus hinc observare usum Scripturae Sacrae. Nam et dicta, et exempla sanctorum descripta nostrae consolationi servire debent, p[ro]pter nos enim sunt scripta, Rom[anos] 15:4. Ego igitur Johannes Bökényi hoc mihi applicui, et consolationem inde innumerabiliter accepi, quoniam puer a parentibus sum orbatus, et gubernio omnipotentis impletus, ad sanctum ministerium vocatus. Primitus anno 1675. d[ie] 22^a Aprilis ex divina dispensatione invitatus ad sanctum ministerium, in sanctam reformatam ecclesiam Makaianam, ex oppido N[agy]Bajom, ubi officio meo rectoratus, et diaceno i[d] e[st] (második papságomnak) per integros duos annos ut probe, ita et pie functioni meae satisfeci (juxta testimonium celeberrimi in domino defuncti episcopi, sanctimonia vitae praediti, clarissimi ac doctissimi viri Dei D[omini] Domini Matthiae Nógrádi ubi i[d] e[st] Makaini post Csatárini factam ordinationem (mert ott ordináltatott. Lásd Synodusok historiáját 1675 eszt.[endő] Kis B[álint]) candidature vitam degi inter multas tribulationes, et ab omnibus bonis a Turcis et [p. 2.] Tartaris spoliatus (ut captivus) et in paupertatem positus. Qua propter refugium quaerendi causa proficiscebar versus Debrecinum, ubi cum cordis dolore, maerore, lachrymarum effusione, cum sacra pientissima, filiis, filiabus ad annum debui flere, lugere: attamen in templis, funerationibus quam pluries proponere, et a piis Debrecinensibus debui patrocinium sic accipere. O pro dolor! Hei mei misero! Quam debeo hoc die aliquorum in memoriam revocare in clementiam! Nam in tali lamentatione divinam vocationem habui Báthorinum ter, Fejér-Tóinum quater, Bagamérinum ter et quater. Sed domini seniores abnegarunt mihi dare consensum immiserabiliter. Attamen providentiam Dei adoravi die et nocte amarulenter: quamobrem cum David merito possum decantare psal[teriu]m 116 versus priores, fideliter dicens: Sat habeo gratias, quod Jehova ex audivit vocem meam, deprecationes meas, quia inclinavit aurem suam mihi miserabiliter. Et elapso anno a pastoris pientissimis per divinam vocationem (et parissimi domini senioris consensu) ad s[anctus] ministerium introductus sum patriam amabiliter, ibi gratias egi omnipotenti ad annos 14 fideliter et amen.

Item anni 1701. d[ie] 29^a Aprilis ex patria a fidelibus Makaiensibus, per placitum Dei ad s[anctus] ministerium reductus. Inde propter praedicationem evangelii Szegedinum sum intro-citatus. O proh dolor! Coram magnatibus apologiam functe proposui: attamen cum divo apostolo Paulo hac fui auditus, Act[a] [apostol]or[um] 22. v[ersu]s 22. audiebant autem huc

usq[ue] sermonem, tum vero sustulerunt vocem suam dicentes: Tolle e terra hominem istiusmodi, non enim converint eum vivere. Ibid[em] v[ersi]s 24. Jussit tribunus eum duci in castra, discitque ut in eum verberibus inquireretur, ut resciret, quam ob causam sic clamarent contra eum. Post haec in societatem captivorum Hungarorum, Thracum et c[etera] sum introductus. Unde post multas tribulationes, lachrymarum effusiones, et pientissimarum auditorum instantias 200 florenis Germanicalibus, septenis vulpinis, septenis agnis, et quam plurimis donis sum eliberatus: cujus author fuit omnipotens Deus. Cui sit laus, honor, et gloria in secula seculorum, Amen.

Hei mei infero.

Ego Johannes Bökényi (indignus) electus sum ad officium senioratus MezőVásárhelyimi 1713. d[ie] 10^a April[is].

Anno 1718. d[ie] 2. Aug[usti]. Andreas Oltsai minister eccl[esi]ae Makóviensis, tandem v[enerabilis] tractus Békésiensis [eti]am senior, sed circa quod tempus, incertum. Jam certum, quia a[nn]o 1728. d[ie] 10^a Aprilis in seniore[m] tractus est electus.

[p. 3.] N[ota] b[ene] A[nn]o 1743. d[ie] 1ª Jan[uarii] habita fuit v[enerabilis] tractus hujus congrega[ti]o hic Makóviae, in qua senior constitutus est r[everendus] d[ominus] Michael Füredi, notarius r[everendus] d[ominus] Georg[ius] Szikszai.

Anno 1743. d[ie] 29^a Januar[is]. Demetrius Kulin minister Makóviensis.

[Anno] 1765. d[ie] 17^a Martii. Georgius Szikszai s[anctus] ministerium in eccl[esi]a hac Makóviensi suscepit. Fojtatta pedig prédikátori hivatalát Makón 1783 eszt[endő] tavaszig, amikor sok visszálkodások után Makón maga házában magánosságban élt három esztendő alatt, és akkor karátson tájban bé vitetett a debretzeni isputályba rendes prédikátornak. Onnan ismét bé a városba vitetett tisz[elendő] Bélyei Péter úr helyébe.

N[ota] b[ene]: T[isztelendő] Szikszai György úr mellett sub ti[tu]lo capellani szolgált Makón t[isztelendő] Szoboszlai Gergely, és t[isztelendő] Marton Sándor urak, kik közzül az elsőb innen ment Erdőhegyre prédikátornak, a második pedig 1784. 10^a Maii Gyulaváriba vitetett, onnan Ágyára¹ 1790-ben.

1783° d[ie] 8^a Octobr[is]. t[isztelendő] Gyarmathi Ferencz, t[isztelendő] Szikszai György úr successora hozattatott a nagykunsági v[enerabilis] tractusban lévő roffi² ekklezsiából, hol ab anno 1772. d[ie] 19^a Martii tizen egy – 11 és ½ esztendőig szolgált, b[oldog] e[mlékezetű] fő tiszteletű és tekintetű superintendens Szilágyi Sámuel úrnak consensusával, és a v[enerabilis] békési tractusnak akori nagy érdemű és tiszteletű seniorának t[udós] t[iszteletes] Szőnyi Benjámín úrnak megegyezésével. 1803-ban lett szentesi pr[é]d[iká]torrá, hol³ esperességet ért.

1784-ben decemberb[en] hozattatott második prédikátorságra t[isztelendő] Etsedi Miklós úr és ekor kezdődött a sz[ent] ministeriumb[an] a collegatus a makai ekklezsiában. Megholt 1803dik eszt[endő] Februarius 7-dikén, és eltemettetett a templom mellett készített kriptába.

---

¹ Kihúzza: Nagyszerend

² Ma Tiszaroff

³ Áthúzza: [...] notáriusságot és

1803-dik eszt[endő]benn, április utoljänn hozódott első prédikátorságra Kabáról t[isztelendő] Szikszai Benjámín úr, a fellyebb írt Györgynek fíja, ki tractualis assessorrá lett 1812-benn, megholt 1828d-ikbann Martius 9-dikén, és eltemettetett a templom mellett készítettett második kriptába.

Második prédikátorságra hozódott ugyan 1803-dik eszt[endő] áprilisbenn t[isztelendő] Tóth István úr, ki megholt 1808-dik eszt[endő] május 14-dikénn, és eltemettetett a közönséges temetőbe.

1808-bann, interimaliter szolgált t[isztelendő] Bíró Mihály úr a második prédikátorságban.

[p. 4.] 1809-dik esztendőben tavasszal, ugyan tsak a második prédikátorságra hozódott dobozi prédikátorságából t[isztelendő] Szilágyi József úr, ki 1813-dikbann tractualis assessorrá lett. 1817-dikbenn pedig Dobozra visszamenvénn, ugyan 1817-dik esztendőbenn tavasszal, Dobozról hozódott a második prédikátorságra Szirbik Miklós hazafi, ki t[isztelendő] Szikszai Benjámín úr halálával, 1828-dikbann lett első prédikátorrá, 1829-dikbenn pedig tractualis assessorrá, és ugyanazon esztendőbenn, méltóságos Teleky József főispány úr kegyelméből – minden maga kérése nélkül – tek[intetes] nemes Csanád vármegyének táblabírájává. Meghalt Makón, mint lelkész 1853. Octob[ris] 10.

1828-dikbann tehát t[isztelendő] Szirbik Miklós úr első prédikátorrá lévénn, második prédikátorságra hozódott t[isztelendő] Juhász Antal úr, Öcsödről, ugyanoda való prédikátor és ezen vidékbéli esperest nagytiszteletű, és nagytudományú Juhász István úrnak fíja.

1854-dik évben Mart[ius] 17-dikén választatott el második lelkésznek t[isztelendő] Szöllőssi Antal úr hazafi, 1848. november 1. napjától. Megválasztása idejéig itt helyben t[isztelendő] lelkészként szolgálván.